

«Qui practica l'hospitalitat té més possibilitats de descobrir la veritat de l'Evangelí»

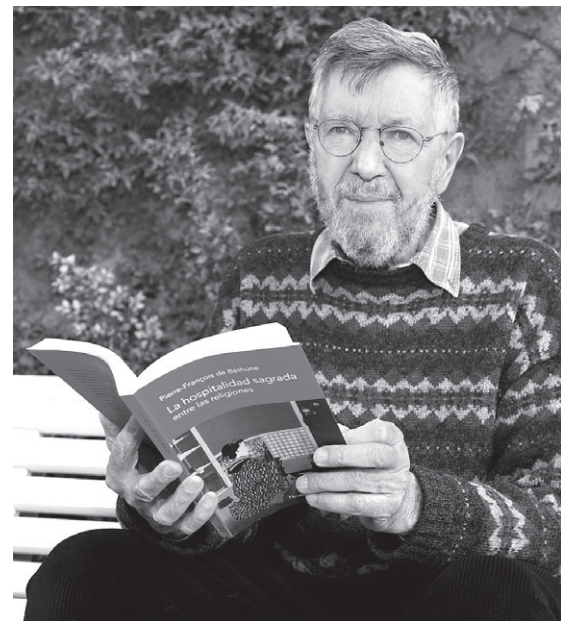
Pierre-François de Béthune, autor del llibre «La hospitalidad sagrada entre las religiones»

Miquel Àngel Codina

Fotos: Agustí Codinach

Pierre-François de Béthune és un monjo benedictí transformat per l'experiència del budisme zen després d'una llarga estada al Japó. En el seu llibre, publicat per Herder, narra com el budisme li ha permès adonar-se de la vigència absoluta del missatge de Jesús, alhora que descriu com ha de ser la trobada autèntica entre tradicions religioses. El filòsof Raimon Panikkar, autor del prefaci, indica que es tracta d'un llibre «que toca el cor del diàleg interreligiós».

Cal·ligrafia gestual

En una de les dependències del monestir benedictí de Sant Pere de les Puel·les, a Barcelona, va tenir lloc dimarts 1 de desembre una cerimònia del te japonesa, organitzada per Herder Editorial, en la qual van intervenir, entre altres, Francisco Royo, mestre de cerimònia del te; el P. Pierre-François de Béthune, autor de *La hospitalidad sagrada entre las religiones*, i la Gna. Rosa María de la Parra, religiosa beneta i traductora del llibre de l'original francès al castellà.

La cerimònia del te és un acte d'hospitalitat, d'acollida i de comunicació. Segons Francisco Royo, hi ha quatre conceptes essencials en aquesta cerimònia: «L'harmonia, com a actitud de servei vers el proïsme en el quefer quotidià; el respecte mutu, que ha de presidir totes les relacions humanes; la puresa, com a símbol de senzillesa, i la tranquil·litat interior.» Royo va explicar que «la compenetració entre amfitrió i convidat, potenciada per l'ambient, permet que tots dos puguin aconseguir una atmosfera d'harmonia completa». «Durant la cerimònia —va afegir— es comparteixen gestos i enteniment en un sistema de comunicació mútua que convida a la reflexió i la meditació.»

El P. Pierre-François va definir la cerimònia del te com «una bella experiència meditativa i un instant de veritable pau en el qual cada gest es viu en el present des del silenci» i va assenyalar que «el gest, en la seva autonomia, sempre comporta un missatge implícit». També va comentar que «a Occident hem perdut el valor del gest davant la paraula».

Amb quins objectius es va proposar l'elaboració d'aquest llibre?

Donar a conèixer l'essència del diàleg interreligiós. Quan es pren la decisió de comprometre's en aquest diàleg, s'arriba més lluny del que s'esperava. He comprès que, per als cristians, el fruit més preuat del diàleg interreligiós és la gràcia de la pobresa i aquesta pobresa és una font d'alegria. Aquesta obra descriu un recorregut espiritual que se situa en el context del moviment dialogal suscitat pel Concili Vaticà II.

Què li ha aportat el contacte amb la religió budista?

Convertir-me en una persona molt més oberta, receptiva i tolerant a altres tradicions religioses. Les experiències que descriu en aquests capítols no són extraordinàries. Conec moltes persones que han viscut aquestes mateixes experiències, i fins i tot de més intenses. Només he intentat analitzar, amb la màxima exactitud, l'evolució que aquestes experiències han suscitat en un monjo cristià de formació totalment clàssica, però desitjós d'anar fins al final en les exigències de la trobada interreligiosa. En l'era actual de la globalització, la trobada amb el budisme em convida a mirar amb ulls nous l'Evangelí. Acol·lit les qüestions que em plantegen les altres religions, presento cada vegada més bé l'actualitat

del missatge de Jesús.

L'hospitalitat és la clau del diàleg interreligiós?

I tant. L'hospitalitat consisteix a acollir el proïsme, de manera desinteressada, a la nostra llar. Si aquella persona no parla el nostre idioma, la comunicació es farà bàsicament a través de gestos, menys explícits que les paraules, però també menys ambigu. Oferir beguda i menjar a un estranger són gestos que expressen àmpliament el respecte que se li té. És una experiència existencial. Cal dedicar temps i dur a terme una atenció cordial i generosa. Aquesta acollida ha de ser gratuïta, si no no parlariem d'hospitalitat, sinó més aviat d'allotjament. Qui practica l'hospitalitat, té moltes més possibilitats de descobrir la veritat de l'Evangelí.

És complicat ser hospitalari?

Sí. És molt difícil, perquè l'hospitalitat té les seves normes i cal obeir-les. De seguida em vaig adonar que l'acollida comporta, abans que res, un procés de despulament tant per al qui dona com per al qui rep. L'hospitalitat no consisteix, com pensava en un principi, a omplir el convidat de la meua generositat, sinó fonamentalment a estar junts en la gratitud. Cal despertar els nostres cors abans de convidar algú a casa nostra.

Premis Immaculada de Germandats i Confraries

Redacció / Barcelona

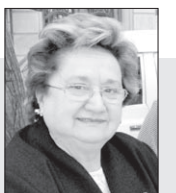
La Junta de Govern del Consell General de Germandats i Confraries de l'arxidiòcesi de Barcelona ha concedit els premis Immaculada. Els guardonats són Josep Ignasi Boada, Josep Maria Nogué i F. Xavier Sirolla, directors dels Congressos Catalans de Germandats i Confraries de Tarragona, Girona i Reus, respectivament. També

s'ha premiat el Servei Nacional d'Informació Confrare (Servincof), dirigit per Víctor R. Panach. Des d'Alboraia (València), ofereix setmanalment un servei de notícies per correu electrònic sobre les activitats programades pel Consell. Els premis es lliuraran el proper 13 de març al saló de cròniques de l'Ajuntament de Barcelona després del pregó de Setmana Santa de l'arxidiòcesi.

Coses de la vida

Homenatge al beat Pere Tarrés

Cecília Aranés Mallol

Hola, amics! El 21 de novembre passat es va celebrar a l'Hotel President de Barcelona un sopar commemoratiu del cinquè aniversari de la beatificació del Dr. Pere Tarrés, organitzat per la Subfederació de Metges Cristians de Catalunya i la Comissió procanonització del beat. Els diners recollits ajudaran a sufragar les despeses que comporti l'execució d'una escultura sobre el Dr. Tarrés, feta per l'artista Rebeca Muñoz, que es col·locarà als jardins del Seminari diocesà de Barcelona. Al llarg de la vetllada es van impartir un parell de conferències sobre la vida i l'obra de l'il·lustre sacerdot. També va haver-hi una simpàtica actuació infantil. Esperem aviat, amb gran goig, la santificació del nostre estimat consiliari d'Acció Catòlica de Sarrià en el seu curt, però fructífer, temps de vida terrenal.